

De har fremkaldt i hele Egnen, siden Fader rejste, og hvor De bliver forgudet af alle Deres Sognebørn . . . kort sagt, at De i et og alt har faaet Deres Ønsker opfyldte, endog „med Top paa“, som man siger. Ja, man har jo ligefrem tildelt Dem Apostelnavnet, efter hvad jeg har ladet mig fortælle herude.“

Der gik et lille Ryk igennem Emanuel. Efter et Øjeblik Tavshed sagde han:

„Men jeg vidste ikke bedre, end at ogsaa De havde faaet alle Deres Ønsker tilfredsstillede, Frøken Tønnesen. De var saa lykkelig at komme bort fra denne Egn, som var Dem saa forhadet, og at komme ind til Hovedstaden, til det danske Kulturcentrum, til Selskabeligheden, Moderne og Teatrene. De har faaet selve vort verdensberømte Tivoli til Nabo, saa jeg forstaar ikke — —“

„Nu ja,“ afbrød hun ham med et lidt utaalmodigt Hovedkast. „Med mig er det som sagt en anden Sag. For Resten har jeg ikke beklaget mig, saa jeg fatter ikke rigtig, hvortil Deres Ord sigter. Jeg befinder mig saamænd efter Forholdene meget godt. Jeg skal sige Dem, jeg er paa mine gamle Dage bleven Filosof . . . Stoiker, tror jeg, det hedder. Det vil sige, jeg har efterhaanden vænnet mig til at være det Forargelsens Tegn,